

Met onder meer een verloting van een van haar werken viert Gea Zwart dit jaar dat ze een kwart eeuw kunstenaar en vormgever is. „Soms vragen mensen waarom ik dat vier. Nou, ik vind het een geweldig beroep. En wie is er nu nog 25 jaar kunstenaar? Ik vind het hartstikke fijn dat ik al zo lang schilder en creatief werk doe. Ik heb niet hoeven overstappen naar een heel ander vakgebied om rond te komen.”

Zaanstreek

'In de kunst moet je er voor gaan'

José Pietens

Zaandam ★ Om al 25 jaar het kunstenaarschap te beoefenen, moet je zowel creatief als ondernemend zijn. Wat het ondernemen betreft, heeft Gea Zwart de tijd mee. Dat was in de jaren tachtig, toen ze op de Kunstacademie zat, wel anders. „Ondernemen hoorde je niet te doen. Het moest allemaal op je afkomen, vond men destijds. Ik had daar moeite mee, ik wilde ondernemen. Als je kiest voor het kunstenaarschap, dan moet je er voor gaan. Ik steek veel tijd in promotie, opdrachten regelen en projecten bedenken. Dat hoort er nu eenmaal bij en ik vind het leuk om te doen.”

Die instelling leverde haar een gevarieerd cv en een schat aan ervaringen op. Ze zag bijvoorbeeld haar werk geëxposeerd in diverse wereldsteden, had een grote expositie in het Haagse hoofdkantoor van Shell, maakte een kunstwerk voor op een windmolen van Nuon, ontwierp boekomslagen en werkte als schilderdocent. Dit jaar is haar werk te zien in het Jeroen Bosch-ziekenhuis in Den Bosch ('mijn grootste solo-tentoonstelling tot nu toe') en 'reizen' haar schilderijen en langs diverse Hilton Hotels in Europese steden. Haar werk gaat over veranderingen en de daarbij behorende emoties, die ze verbeeldt met elementen uit de natuur. „Mijn schilderijen vertellen geen afgerond verhaal en ik schilder geen planten tot in detail. Mijn werk is los, poëtisch. Neem bijvoorbeeld een verhuizing. Je gaat van A naar B, maar daartussen zit een heel scala aan emoties zoals afscheid nemen. Dát vind ik interessant om vast te leggen.”

Kamperen

Gea groeide op in het Hoevelaken van de jaren zeventig. „Sowieso een creatieve tijd, maar mijn moeder was ook heel creatief. Samen waren we altijd met van alles bezig, tot batikken aan toe. In mijn tienerperiode heb ik amper getekend. Zoals dat met de meeste tieners gaat: je krijgt andere interesses. Ik was veertien toen we naar Drachten verhuisden en ik sloot me aan bij de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie. Elk week-

end gingen we op pad in de natuur en in de vakanties kampeerden we bij de boer. Een hele leuke periode, waar iedereen die ooit bij de NJN heeft gezeten, nog steeds een twinkel van in de ogen krijgt.” Vanwege die liefde voor de natuur ging ze biologie studeren in Groningen. „Dat bleek echter een heel chemische studie, we waren vooral op cellulair niveau bezig. Ik was meer geïnteresseerd in ecosystemen en in gedrag en ontwikkeling van dieren. In mijn vrije tijd volgde ik een cursus modeltekenen, het hoogtepunt van de week. Ik werd toegelaten tot de Kunstacademie. Af en toe had ik zo'n oprisping van 'hoe moet ik straks mijn geld verdienen?', maar vergat dat alweer snel. Ik vond het er zo geweldig.”

Lokale omroep

Na vijf jaar studie wilde Gea werken. Ze vond een baan als redactielid van een kunstprogramma bij de Groningse lokale omroep Oog TV. „Een fantastische tijd. Omdat het er zo klein was, kreeg je helemaal de vrije hand. Ik regisseerde ook en ontwierp leaders voor tv-programma's. Toen we naar een andere locatie verhuisden, mocht ik voor alle programma's de nieuwe decors ontwerpen. Op een gegeven moment heb ik mezelf eruit gewerkt; toen waren alle decors klaar.” Gea en haar latere man - die ze bij Oog TV had leren kennen - waren toe aan een andere omgeving en verhuisden naar Amsterdam. Met een vers behaald DTP-diploma op zak, deed ze grafisch werk voor diverse bedrijven in de Randstad. Ook pakte ze het schilderen weer op. De mix van werken in opdracht (zoals het maken van logo's en affiches) en het werken aan eigen projecten bevalt haar goed. „Als je veertig uur per week in je eentje aan het schilderen bent, ga je malen. Met andere mensen samenwerken, uit verschillende disciplines, vind ik erg leuk.”

Dichters

Het liefst slaat ze de handen ineen met dichters. Dat resulteerde in een Facebook-pagina waarop ze elke twee weken een gedicht van steeds een andere dichter plaatst, met een schilderij van haarzelf erbij. „Als ik die combinaties

maak, zoek ik naar het gevoel. Meestal weet ik meteen al welk beeld bij een gedicht past. De dichter maakt de definitieve keuze, die weet immers precies wat de strekking van zijn gedicht is. In mijn werk zoek ik naar emotie. Ik maak momentopnames, vertel geen compleet verhaal. Dichters zijn op dezelfde manier bezig, maar dan met taal. Daardoor passen de werken niet alleen bij elkaar, ze versterken elkaar ook.”

Internet

Voor ondernemende kunstenaars is internet een prachtig medium, vindt ze. „Alleen al met mijn Facebookpagina bereik ik drie- tot vierduizend mensen in heel Nederland én Vlaanderen. Mensen die ik helemaal niet ken, benaderen me voor opdrachten of zien de gedicht/schilderij-combinaties. Zonder internet vind je zo'n groot publiek niet zo snel. Maar ik ben geen Facebook-mevrouw, hoor. Ik verzin ook projecten buiten de computer om. Zo heb ik de gemeente Zaanstad benaderd met een voorstel voor een dichtwedstrijd, die eerder dit jaar is gehouden. De 25 winnende gedichten zijn op de veegwagens van de gemeente geplaatst. Als dichter kun je in het wild je gedicht spotten. Leuk toch?”

Ze is nauwelijks uitgesproken of er komt een veegwagen met gedicht door de straat rijden. Een straat die in 'een hele leuke buurt' - tussen

Zaan en Zuiddijk - ligt. Ze woont er sinds 2003 met man en zontje. „Zaanstad is dynamisch en rustig. Het weidegebied en Het Twiske zijn erg mooi. Zaanstad staat bekend om haar industrie. Ik snap dat deel van de geschiedenis, maar het is toch elke keer weer een shock als je naar iets moois staat te kijken en dan naast je een lelijke loods ziet staan”, zegt ze met een lach. „Het allerleukste is het zwemmen in de Zaan. Je ziet hier 's ochtends mensen in badjas en slippers de straat in komen. Zo gezellig en dorps, geweldig.”

Creativiteit en natuur horen bij Gea Zwart

Gea Zwart: „Als tiener zat ik bij de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie. Elk weekend trokken we de natuur in.”

Zaanstreek

Paspoort

Naam	Gea Zwart
Leeftijd	49 jaar
Plaats	Zaandam
Beroep	Kunstenaar en vormgever

'Mijn schilderijen gaan over emoties en veranderingen'